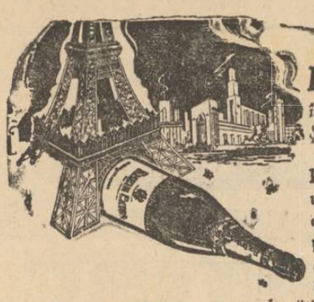

LA
Expoziția din Paris,
în Franța, în patria șampaniei,
Șampania RHEIN a triumfat

Pavilionul României a repurtat un succes desăvârșit, făcând cunoscute vizitatorilor bogățiile țării noastre.
Același succes l-a cunoscut și restaurantul Românesc, unde vizitatorii au putut gusta aceste bogății. Aci s'au servit și produsele pivnițelor RHEIN, care au încântat pe cei ce le-au gustat.
Chiar francezii, învățați cu șampaniile și vinurile lor, au apreciat așa cum trebue, produsele românești.

La Paris ca și la București

● ȘAMPANIA RHEIN *nu lipsește dela nici o festivitate.*
● VINURILE RHEIN - *cabinet alb și negru - tămâios - grasă, sunt neîntrecute.*

Rhein triumfă

142

REVEILLONUL
cel mai vesel, îl veți putea petrece la

CAPRICE VIENNOIS
Str. Bursei, 3
Telefon 5.42.99

Program ales
Schramel
Orchestră :: Dans
Surprize

Rețineți mese din timp.

126

Anul parlamentar

Bilanțul parlamentar al anului trecut, pus în fața situației de azi, se prezintă aproape fără interes.

Alegerile efectuate recent au ridicat pentru poporul român probleme noui de viață națională, cari fac ca atenția să fie concentrată numai spre viitor.

Totuși noi nu putem trece peste ceeace a fost în trecut, întrucât ceeace se naște nou își are cauzele în greșelile acestui trecut.

Parlamentul din ultimii ani n'a mai fost o instituție de bază a statului român, ci doar un for de discuție inutilă pe chestiuni fără legătură cu marile interese ale nației, o arenă de pugilistică cu toată atmosfera de spectacol pentru public și o uzină de legi fără aplicare. Măsurile serioase, adică acele acte ale conducerii care privesc gospodărirea țării, administrația ei și starea economică au fost luate de guvern pe cale de decret, fără parlament. Ce înseamnă altceva atitudinea aceasta, dacă nu desconsiderarea instituției, discreditarea ei în fața opiniei publice și dovada inutilității ei? De altfel, întreg viciul regimurilor noastre politice constă în nesinceritatea adaptării lor la viața legală pe care o statornicește Constituția.

Parlamentarismul este cea mai eloquentă probă. Se menține instituția și se lucrează cu ea, dar i se nesocotește rostul sau funcția ei legală în viața statului. Guvernul întocmește legile și Parlamentul le votează.

E o simplă formalitate.

Atât.

Când guvernul se teme că Parlamentul ar avea ceva de obiectat, recurge la decrete-legi, dar păstrează totuși instituția [illegible] economia regimului. Neputința aceasta a slăbit reacțiile regimului și a permis [illegible], reaua credință, necinstea cu toate consecințele lor în viața publică a țării.

Iată trecutul și iată cadrul în care se poate face un bilanț parlamentar.

Cu ce a început Parlamentul anul care a trecut? Cu ratificarea decretelor-legi, întocmite și aplicate pe baza deplinelor puteri acordate de majoritățile parlamentare, ca semn de încredere.

Ar fi prea mult să explicăm ce înseamnă majoritățile parlamentare și cât drept au ele de a acorda încredere nelimitată guvernului de a îndeplini funcția puterii legislative.

E destul să luăm situația de azi. Dacă guvernul obținea cele 40 de procente din voturile țării — cu mijloace pe care nu le mai amintim, își crea majorități parlamentare ca să poată lucra cu ele nestingherit de cecelalte 60 de procente din voința țării, adică de voința majorității țării.

Să trecem însă.

Carevasăzică guvernul a făcut legi, le-a aplicat și apoi cere ratificarea lor. Opoziția a pus întrebarea: dacă nu obțineți ratificarea, cum rămâne cu decretele-legi sau mai degrabă cu efectele lor? La care juriștii guvernului au demonstrat ore întregi că întrebarea nu se poate pune, fiindcă ratificarea parlamentului devine o obligație rezultată din încrederea ce a acordat-o guvernului ca să facă ceeace a făcut, în spre binele țării.

Pe urmă s'a trecut la o discuție mai gingașă : modificarea legii minelor, chestiune ce angaja interesele statului, ale particularilor și ale nației în contradictoriu și adversitate.

Un ministru a vrut să opereze pe un altul, s'au format partide de luptă, s'au angajat emisari pentru tratări secrete, s'au amenințat, s'au injurat, era mai-mai să cadă guvernul. Până la urmă nu s'a întâmplat nimic grav. S'a găsit calea împăcării, înăuntrul aceleeași dispoziții constituționale: s'au armonizat interesele particulare cu interesele statului.

Și a venit altă chestie interesantă la ordinea de zi: crearea unui institut național de credit agricol, apoi discuții în jurul aplicării legii pentru protecția muncii naționale — lege nesimțită încă — în continuare argumente subtile pentru justificarea reevaluării stocului metalic și o ședință grea și interesantă cu chestiunea participării miniștrilor Italiei și Germaniei la înmormântarea eroilor Moța și Marin...

Era pe vremea când naționaliștărăniștii considerau pe legionari ca cei mai primejdioși adversari!

Tot atunci s'a ridicat dela tribuna Parlamentului „grava" chestiune a corecției aplicate de legionari unui student care păcătuise față de colegi. Chestiune pentru care d. Iuca, pe atunci ministru de interne, a trebuit să plece fiindcă a dat prea multe explicații Camerei.

Pe urmă s'a votat o lege bună în intenția ei: înființarea unui credit pentru meseriașii români. Apoi o nouă lege de organizarea teatrelor.

Către sfârșitul sesiunii, Camera a mai avut o ședință interesantă: s'a ridicat un opoziționist să întrebe ce-i cu leguinile cămășilor galbene din Prahova.

Interpelatorul se mira sincer că un membru al guvernului, al aceluiaș guvern care interzisese orice fel de uniforme, e lăsat să se dedea la acest spectacol de operetă, închipuindu-se comandant de formație paramilitară.

Pentru evidențierea chestiunii s'a adus la tribună o cămașe galbenă, în original... (Mai târziu aceste cămăși cu destinație așa de... importantă în viața țării, au fost date unor vânzători de ziare !)

Cortina a căzut.

Camera a intrat în vacanță, iar guvernul a continuat să lucreze cu decrete-legi.

La Noembrie, Parlamentul a fost dizolvat ca să avem astăzi surpriza unui alt Parlament, de necrezut aproape.

Cum vom încheia, la anul, bilanțul nostru parlamentar ?

I. CONSTANTINESCU

1938 începe în Pacific

Călătoria împrejurul lumii, pe care o face ziua de Anul nou ar produce complicații dacă n'ar exista meridianul 180, hotarul internațional al datelor.

Meridianul 180 trece prin Pacific, astfel că fiecare zi a noastră începe în ocean.

Anul 1938 va vizita întâi Noua Zeelandă, unde anul nou începe în miezul verii.

Apoi, mergând spre apus, din oră în oră se va apropia de noi. Din cauza aceasta călătorii care trec meridianul 180 la 31 Decembrie, la miezul nopții, spre apus, pierd ziua de 1 Ianuarie. Invers, trecând meridianul spre răsărit, vor avea de două ori Anul nou.

Furtuna pe Marea Neagră se accentuează

Numeroase vase adăpostite la capul Caliacra și in portul Burgos

Constanța, 29 Decembrie

Furtuna pe Marea Neagră este în creștere. Vântul se întețește din oră în oră. Ceeace face aproape imposibilă navigația este faptul că, de aseară, viscolește într'una, vizibilitatea fiind redusă.

In portul Constanța, se găsesc în acest moment mai multe vase cari nu se încumetă să iasă în larg. In această situație sunt tancurile „Eogenc", grecesc ; „Arlon", norvegian ; „Le Progres", panamez, „Dumitrios Nomicos" grecesc

NUMEROASE VASE LA ADAPOST

Agențiile de vapoare din localitate au fost înștiințate că la capul Caliacra și în portul bulgăresc Burgas se găsesc adăpostite peste 20 de vapoare, cari nu pot pleca din cauza furtunei. Intre ele sunt și „Aghios Nicolass", „Teodora" și „Crisoroe", toate sub pavilion grecesc, cari trebuiau să sosească în portul nostru de acum 5—6 zile. Deasemenea, se mai găsesc adăpostite și câteva vase pescărești.

Pe litoralul românesc pescuitul a încetat.

Valurile sunt foarte mari, iar frigul este din ce în ce mai accentuat.

Știți ce este un fapt divers ?

In vălmășagul cronic al vieții, lucrurile sunt caracterizate, deobicei, printr'o singură trăsătură, care n'are decât calitatea de a fi sugestivă.

Astfel, dacă elefantul are trompă, femeia picioare și bărbatul pungă, un ziar trebue să aibă neapărat „articole".

E adevărat însă că marea massă a cititorilor înghesue sub acoperișul acestei noțiuni elastice, tot ce poate fi scris într'o gazetă.

N'ar stica deci ca acești cititori să cunoască mai de aproape alcătuirea scrisului gazetăresc, mai ales astăzi, când specializarea (în speță timpul

limitat, sau limitarea interesului la anumite rubrici) face pe om să nu depășească niciodată raza de acțiune a unor idei învechite sau inexacte.

Astfel stând lucrurile, vom căuta să desprindem din câteva linii, ceia ce este „un fapt divers" dintr'o gazetă de mare informație.

Ori ce întâmplare petrecută într'o zonă bine determinată și

care nu cade în competința rubricilor de pură specialitate, este „un fapt divers".

Un ziar are reporteri acreditați pe lângă toate ministerele și marile instituții de utilitate publică. Tot ce se întâmplă însă în afară de aceste asezăminte, cade în sarcina unui reporter special, numit „reporter de fapte diverse".

Dacă se presupune că redac-

torii de politică externă ai ziarelor obișnuite, au nevoe de cunoștiințe speciale în domeniul sforăriilor internaționale, dacă redactorii sau reporterii economici, sunt bănuiți că au înclinații tehnice deosebite pentru arta lui Mercur și dacă, în sfârșit, cei ce scriu cronici și critici literare au trebuință, de obicei, de talent, causticitate și chiar cultură, unui simplu re-

porter de „fapte diverse" i se cer doar două lucruri: să aibă picioare și urechi.

Picioarele (sau la cei mai favarizați de soartă, anumite aparate de autodeplasare rapidă) servesc pentru a colinda, zi și noapte, „terenul" pentru vânătoarea știrilor de senzație.

Urechile, servesc la recepționarea rapidă și exactă a tu-

turor veștilor cari circulă în orașul în care își exercită meseria. Tot cu ele reporterul filtrează faptele cari au aparența de verosimilitate, de cele scornite sau diformate de imaginația publică și cari sunt denumite în mod plastic și vulgar, „bârbi" scoase din „stomac".

Ca organe auxiliare de cari se slujește în exercitarea profesi-

unei, un bun reporter „diversist" mai are și un ochi bine pus la punct (care e deobicei un aparat fotografic) și... bineînțeles, un creion și hârtie.

Intâmplările cele mai obișnuite cari intră în rubrica „faptelor diverse" sunt: *crimele* (sadice, pasionale, politice etc.); *sinuciderile* (prin stranguiare, sodă caustică, pistol și alte instrumente); *venirile și plecările persoanelor celebre* (cu dis-

cursurile, vizitele, festivitățile, interwievurile, banchetele și... indigestiile respective); *nașterile anormale* (copilul maimuță, cei 7 gemeni Ionescu, etc...); unele *procese* (cu cianură de potasiu și acuzați nevinovați), *accidentele de muncă și arestările inedite; înmormântările personajelor marcante* (cu discursuri, corcane, asistență și „întristată adunare"); *accidentele de circulație* (s'a ciocnit mașina 00.000 B. Tx. cu faetonul xxx..); *marile spargeri* (cu „chei potrivite", casieri destrăbălați, femei voalate și alte elemente de senzațional); *marile drame* (gelozie-pistol, gelozie-vitriol, înșelată-spânzurată, părăsită-somnalin, etc...) ; *parăzile* (entuziasm, muzică militară, pavoaza-

re, defilare); *inaugurări de monumente și clădiri publice* (discursuri, banchet-discursuri) ; *bătăi grave* (electorale, de mahala, „neînțelegeri familiare" etc.); *catastrofe* (incendii asigurate, inundații la periferie, ciocniri de cale ferată); *adunări publice* (politice-cuvântări, culturale-cuvântări, sociale-cuvântări, binefacere-cuvântări revendicări feminine - cuvântări, de breaslă-cuvântări, moțiune, etc. cuvântări); *marile falsuri și escrocherii* (monede a 250 lei,

diplome, devize) etc. etc. etc...

In sfârșit, în afară de cele câteva sumare spicuiri de mai sus, reporterul de „fapte diverse", care face și tot felul de anchete, reportagii și articole „de sezon", trebue să știe tot și să dea tot... înainte de închiderea ediției ziarului. El e răspunzător de tot ce scrie și mai ales... de ce nu scrie.

Intr'un cuvânt el este scribul anonim care trâmbițează prin

litere de o schioapă veșnica „bombă" senzațională, el întruchipează „ochii și urechile lumii" în slujba curiozității miilor de cititori.

In zbuciumul lui cotidian reporterul de „fapte diverse" se folosește drept birou, de o Capitală întreagă, și drept sculă de un simplu creion bont.

GRIGORE OLIMP IOAN